FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU, Euratom) 2022/615

af 5. april 2022

om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 med henblik på at øge forudsigeligheden for medlemsstaterne og præcisere procedurerne for tvistbilæggelse ved overdragelsen af traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 322, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Selv om Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 ([2]) har skabt et solidt og stabilt grundlag for Unionens finansieringsmekanismer, er der behov for at forbedre bestemmelserne om overdragelse af egne indtægter for at øge forudsigeligheden for medlemsstaterne og præcisere procedurer for tvistbilæggelse.

(2) På nuværende tidspunkt er det kun medlemsstaterne, der forvalter konti til egne indtægter, som er oprettet i Kommissionens navn. En reduktion i antallet af bankkonti, der anvendes til opkrævning af egne indtægter, vil medføre effektivitet og give mulighed for en fælles tilgang til likviditetsstyring. For at modernisere forvaltningen af konti til egne indtægter bør Kommissionen kunne oprette en central konto for egne indtægter. Det bør være muligt for medlemsstaterne at vælge, om de vil anvende denne centrale konto for egne indtægter eller en konto, der er oprettet i Kommissionens navn, i deres finansforvaltning eller nationale centralbank. For at give medlemsstaterne mulighed for at træffe et informeret valg bør Kommissionen udarbejde en detaljeret cost-benefit-analyse af anvendelsen af den centrale konto til egne indtægter.

(3) På nuværende tidspunkt giver forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 ikke medlemsstaterne mulighed for at foretage forskudsbetalinger. Nogle medlemsstater har imidlertid tidligere betalt deres nationale bidrag på forhånd efter aftale med Kommissionen. Af hensyn til retssikkerheden bør nævnte forordning fastsatte, at medlemsstaterne har mulighed for at udbetale forskud fra sag til sag, forudsat at de i forvejen underretter Kommissionen herom. Hvis en medlemsstat benytter sig af denne mulighed, bør de øvrige medlemsstater af rimelighedshensyn ikke afholde nogen omkostninger i forbindelse med forskudsbetalingen, såsom negative renter.

(4) Datoen for medlemsstaternes betaling af justeringerne af egne indtægter fra moms og BNI fra tidligere regnskabsår bør flyttes til marts det følgende år for at øge forudsigeligheden for de nationale budgetprocedurer. Datoen for medlemsstaternes betaling af justeringer bør også gælde for beløb, for hvilke Kommissionen har forelagt oplysninger inden denne forordnings ikrafttræden.

([1]) EUT C 402 I af 5.10.2021, s. 1.

([2]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 39).

(5) For at sikre et stabilt budget, hvilket er nødvendigt for at finansiere Unionens politiske mål, bør renteberegningen navnlig sikre, at de egne indtægter overdrages rettidigt og i fuldt omfang.

(6) Der er behov for at tilpasse den nuværende tærskel, under hvilken der gives afkald på rentebeløb. Det er derfor nødvendigt at forhøje det beløb, for hvilket der gives afkald på at inddrive renter, for at forbedre inddrivelsesprocedurernes omkostningseffektivitet.

(7) Forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 begrænser rentestigningen over basissatsen til 16 procentpoint. Dette »loft« på 16 procentpoint finder imidlertid kun anvendelse på sager, der er blevet kendt efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EU, Euratom) 2016/804 ([3]). Sager, der allerede var kendt før ikrafttrædelsen af forordning (EU, Euratom) 2016/804, og hvor der er tale om særligt høje renter, kan derfor ikke drage fordel af denne grænse, uanset om rentebeløbet allerede er blevet meddelt medlemsstaterne. I disse sager skal medlemsstaterne stadig betale renter, der ikke står i forhold til den skyldige hovedstol. For at sikre ordningens proportionalitet og samtidig bevare den afskrækkende virkning bør rentestigningen over basissatsen begrænses yderligere til 14 procentpoint. For at præcisere og forenkle de relevante bestemmelser i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 bør begrænsningen af stigningen til 14 procentpoint anvendes på ethvert rentebeløb, der ikke er meddelt medlemsstaten før nærværende forordnings ikrafttræden.

(8) Inden for den nuværende retlige ramme har praksis vist, at det kan være vanskeligt at fastslå startdatoen for morarenter på grund af vanskeligheden med at fastslå det nøjagtige tidspunkt, hvor inddrivelsesindsatsen kan anses for at være utilstrækkelig. Af forenklingshensyn bør der være en »henstandsperiode« på fem år efter datoen for fastlæggelsen af beløbet, på betingelse af at beløbet er fastlagt, opført rettidigt i det særskilte regnskab og bogført i det særskilte regnskab i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014. Renterne bør derfor først begynde at løbe efter fem år, mens forpligtelsen til at betale hovedstolen bør opretholdes.

(9) For at sikre en retfærdig behandling af de tilfælde, hvor beløb svarende til fastlagte fordringer vedrørende traditionelle egne indtægter viser sig at være uinddrivelige, bør medlemsstaterne fritages for forpligtelsen til at overdrage de beløb, der svarer til fastlagte fordringer vedrørende traditionelle egne indtægter, til Kommissionen, hvis medlemsstaten kan godtgøre, at en fejl begået af medlemsstaten efter fordringernes fastlæggelse ikke havde nogen indflydelse på uinddriveligheden af beløbet svarende til disse fordringer. En sådan fejl kan f.eks. være en forsinket bogføring i det særskilte regnskab eller mangler i inddrivelsesproceduren.

(10) Forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 indeholder kun én frist, som pålægger Kommissionen at meddele den pågældende medlemsstat sine bemærkninger til de afskrivningstilfælde, der er indgivet til Kommissionen, senest seks måneder efter, at den pågældende medlemsstat har modtaget rapporten. For at sikre en rettidig og mere fleksibel opfølgning af afskrivningsrapporterne og støtte en hurtig og fuldt gennemsigtig vurdering af medlemsstatens beslutning om ikke at overdrage uinddrivelige traditionelle egne indtægter bør de proceduremæssige frister for Kommissionen og medlemsstaterne justeres.

(11) I tilfælde af uenighed mellem medlemsstaterne og Kommissionen bør der for at gøre det muligt at afbryde den periode, for hvilken der påløber renter, indføres bestemmelser, der afspejler den nuværende praksis med betaling under forbehold, vedrørende beløb af egne indtægter, der skal betales til Unionens budget, hvilket giver mulighed for at indlede et søgsmål om uberettiget berigelse mod Kommissionen i overensstemmelse med artikel 268 og artikel 340, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

([3]) Rådets forordning (EU, Euratom) 2016/804 af 17. maj 2016 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 85).

(12) I tilfælde af uenighed mellem medlemsstaterne og Kommissionen om overdragelsen af traditionelle egne indtægter bør der i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 fastlægges en revisionsprocedure for at forbedre gennemsigtigheden og præcisere medlemsstaternes ret til forsvar. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat bør resultatet af revisionsproceduren samt status for verserende sager drøftes med Kommissionen på et årligt møde. Dette møde bør afholdes på passende ledelsesniveau med henblik på at genoverveje de respektive holdninger og søge at forebygge eventuelle traktatbrudssager i overensstemmelse med Domstolens retspraksis.

(13) Kommissionen bør som led i en eventuel revision af forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 eller senest ved udgangen af 2026 undersøge, hvordan revisionsproceduren fungerer, og navnlig vurdere mulighederne for at strømline revisionsproceduren, hvilket, hvis det er hensigtsmæssigt, kan afsluttes med en kommissionsafgørelse.

(14) Artikel 6 og 10a i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 bør tilpasses, således at henvisningen til korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige slettes, og Tyskland medtages som modtager af faste korrektioner i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 ([4]).

(15) I overensstemmelse med principper for bedre regulering bør sideløbende eksistens af flere overdragelsesforordninger kun være midlertidig, og sådanne retsakter bør samles i en enkelt forordning så hurtigt som muligt.

(16) Forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 foretages følgende ændringer:

1) Indledningen til artikel 6, stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

»Dog bogføres de egne indtægter fra moms og de egne indtægter fra BNI, under hensyntagen til indvirkningen på disse indtægter af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige, som nævnt i første afsnit således:«.

2) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 erstattes affattes således:

»1. I overensstemmelse med proceduren i artikel 10, 10a og 10b indbetaler hver enkelt medlemsstat egne indtægter på en konto, der frivilligt er valgt blandt følgende:

a) en konto, som er oprettet i Kommissionens navn i medlemsstatens finansforvaltning

b) en konto, som er oprettet i Kommissionens navn i den nationale centralbank, eller

c) en central konto, som Kommissionen har åbnet til dette formål i en offentlig finansiel institution efter eget valg.

Med forbehold af pålæggelse af negative renter, jf. tredje og fjerde afsnit, alt efter hvad der er relevant, kan denne konto kun debiteres efter anvisning fra Kommissionen.

De konti, der er nævnt i første afsnit, litra a) og b), føres i national valuta og er fritaget for gebyrer og renter. Såfremt disse konti pålægges negative renter, krediterer den pågældende medlemsstat kontoen med et beløb, der svarer til de negative renter, der er pålagt, senest den første arbejdsdag i den anden måned efter pålæggelsen af negative renter.

([4]) Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).

Medlemsstaterne krediterer den konto, der er omhandlet i første afsnit, litra c), med beløb i deres nationale valuta. Såfremt den centrale konto pålægges negative renter, krediterer den pågældende medlemsstat den centrale konto med et beløb, der svarer til dens andel af egne indtægter, som krediteres denne konto, senest den første arbejdsdag i den anden måned efter pålæggelsen af negative renter.

Kommissionen udfører sin likviditetsstyring på de konti, der er nævnt i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4, første afsnit.

Kommissionen udarbejder uden unødig forsinkelse en detaljeret cost-benefit-analyse af anvendelsen af den konto, der er nævnt i første afsnit, litra c), og aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af den centrale konto inden for tre år efter denne forordnings ikrafttræden.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Hver måned sender Kommissionen elektronisk medlemsstaterne et overslag over likviditetsbehovet for de følgende fire måneder.«

3) Artikel 10a affattes således:

»*Artikel 10a*

Overdragelse af egne indtægter fra moms og BNI

1. De egne indtægter fra moms og de egne indtægter fra BNI krediteres, under hensyntagen til indvirkningen på disse indtægter af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige, den første arbejdsdag i hver måned. De beløb, der skal krediteres, skal være lig med en tolvtedel af de samlede relevante beløb på budgettet, omregnet til national valuta efter omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i kalenderåret forud for regnskabsåret, som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

2. Kommissionen kan specifikt med henblik på betalingen af udgifterne til Den Europæiske Garantifond for Landbruget, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (*) og efterfølgende relevant EU-lovgivning, og på baggrund af Unionens likviditetssituation opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen af en tolvtedel eller af en brøkdel deraf af de beløb, der i budgettet er opført som egne indtægter fra moms og egne indtægter fra BNI, under hensyntagen til indvirkningen på disse indtægter af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige, med op til to måneder i et regnskabsårs første kvartal.

Med forbehold af tredje afsnit kan Kommissionen specifikt med henblik på betalingen af udgifterne til de europæiske struktur- og investeringsfonde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 (**) og efterfølgende relevant EU-lovgivning, og på baggrund af Unionens likviditetssituation opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen af op til yderligere en halvdel af en tolvtedel af de beløb, der i budgettet er opført som egne indtægter fra moms og egne indtægter fra BNI, under hensyntagen til indvirkningen på disse indtægter af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige, i et regnskabsårs første seks måneder.

Det samlede beløb, som Kommissionen kan opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen af i samme måned i henhold til første og andet afsnit, må under ingen omstændigheder overstige et beløb svarende til yderligere to tolvtedele.

Efter de første seks måneder kan den ønskede månedlige kreditering ikke overstige en tolvtedel af de egne indtægter fra moms og BNI, og den skal holdes inden for rammerne af de beløb, der er opført på budgettet til dette formål.

Kommissionen underretter medlemsstaterne herom på forhånd, senest to uger før der anmodes om en kreditering i henhold til første og andet afsnit.

Kommissionen oplyser i god tid og senest seks uger før, der anmodes om en kreditering i henhold til andet afsnit, medlemsstaterne om, at den har til hensigt at anmode om en sådan kreditering.

Stk. 4, der vedrører de beløb, der skal krediteres i januar i hvert regnskabsår, og stk. 5, der finder anvendelse, når budgettet ikke er endeligt vedtaget inden regnskabsårets begyndelse, finder anvendelse på disse fremrykkede krediteringer.

En medlemsstat kan i undtagelsesvise og behørigt begrundede tilfælde anmode om tilladelse fra Kommissionen til at fremskynde overdragelsen af egne indtægter fra moms og BNI, navnlig i forbindelse med ændringsbudgetter ved årets udgang, under hensyntagen til indvirkningen på disse indtægter af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige. Der skal gives mindst syv arbejdsdages varsel forud for enhver forudbetaling, og anmodningen herom bør begrundes behørigt af den pågældende medlemsstat. Kommissionen vurderer anmodningen under hensyntagen til Kommissionens likviditetssituation og likviditetsbehov. Medlemsstaten kan kun foretage forskudsbetalingen efter tilladelse fra Kommissionen. Eventuelle ekstraomkostninger i forbindelse med forhåndsoverdragelsen af egne indtægter fra moms og BNI afholdes af den medlemsstat, der anmoder herom.

3. Enhver ændring af den ensartede sats for de egne indtægter fra moms, af satsen for de egne indtægter fra BNI og af finansieringen af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige kræver, at der endeligt vedtages et ændringsbudget, og at de tolvtedele, der er opført siden regnskabsårets begyndelse, justeres.

Disse justeringer foretages i forbindelse med den første kreditering efter den endelige vedtagelse af ændringsbudgettet, hvis dette vedtages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder justeringerne sted i forbindelse med den anden kreditering efter den endelige vedtagelse. Uanset finansforordningens artikel 10 opføres disse justeringer i regnskabet for det regnskabsår, som det pågældende ændringsbudget vedrører.

4. De tolvtedele, der krediteres i januar i hvert regnskabsår, beregnes på grundlag af de beløb, som er opført i det budgetforslag, som er omhandlet i artikel 314, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og omregnes til national valuta efter omvekslingskursen på den første noteringsdag efter den 15. december i det kalenderår, der går forud for regnskabsåret. Justeringen finder sted samtidig med krediteringen for den efterfølgende måned.

5. Er budgettet ikke endeligt vedtaget senest to uger inden krediteringen for januar i det følgende regnskabsår, opfører medlemsstaterne den første arbejdsdag i hver måned, inklusive januar måned, en tolvtedel af beløbet af de egne indtægter fra moms og de egne indtægter fra BNI, der er opført på det seneste endeligt vedtagne budget, under hensyntagen til indvirkningen på disse indtægter af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige. Justeringen finder sted den første forfaldsdato efter den endelige vedtagelse af budgettet, hvis budgettet vedtages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder justeringen sted den anden forfaldsdato efter den endelige vedtagelse af budgettet.

6. Finansieringen af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige ændres ikke efterfølgende i tilfælde af ændringer af BNI-data i henhold til artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/516 (***).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådet forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådet forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/516 af 19. marts 2019 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser og om ophævelse af Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 (BNI-forordningen) (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 19).«

4) Artikel 10b, stk. 5, tredje afsnit, erstattes af følgende:

»Kommissionen giver medlemsstaterne meddelelse om størrelsen af de beløb, der fremkommer ved denne beregning, inden den 1. februar i året efter det år, hvor de til justeringen anvendte data blev fremlagt. Hver enkelt medlemsstat indbetaler nettobeløbet på den i artikel 9, stk. 1, omhandlede konto den første arbejdsdag i marts i året efter det år, hvor Kommissionen underrettede medlemsstaterne om de beregnede beløb.

Fristen for medlemsstaternes betaling af justeringer gælder også for beløb, for hvilke Kommissionen har forelagt oplysninger inden den 3. maj 2022.«

5) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår traditionelle egne indtægter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 (*) betales der renter for perioden fra det tidspunkt, hvor beløbet skulle være overdraget, til det tidspunkt, hvor beløbet rent faktisk blev indbetalt på Kommissionens konto, jf. artikel 9.

Uden at det berører artikel 13, stk. 1, og forudsat at beløbet er fastlagt i henhold til artikel 2, opført rettidigt i det særskilte regnskab i henhold til artikel 6 og bogført i det særskilte regnskab i henhold til artikel 13, stk. 2, betales der ingen renter i en periode på fem år fra datoen for fastlæggelsen af beløbet.

I tilfælde af administrativ eller retslig anke regnes femårsperioden fra den endelige afgørelse er truffet, meddelt eller offentliggjort. Ved betaling i rater regnes femårsperioden senest fra den sidste faktiske betaling, forudsat at denne ikke bringer saldoen ned på nul.

_____

(*) Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Morarentebeløb under 1 000 EUR opkræves ikke.«

c) Stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

»Den samlede forhøjelse i henhold til første og andet afsnit må ikke overstige 14 procentpoint. Grænsen for stigningen på 14 procentpoint finder anvendelse i alle tilfælde, hvor rentebeløbet ikke er blevet meddelt den pågældende medlemsstat inden den 3. maj 2022. Den således forhøjede sats anvendes på hele forsinkelsesperioden, jf. stk. 1.«

d) Stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Den samlede forhøjelse i henhold til første og andet afsnit må ikke overstige 14 procentpoint. Grænsen for stigningen på 14 procentpoint finder anvendelse i alle tilfælde, hvor rentebeløbet ikke er blevet meddelt den pågældende medlemsstat inden den 3. maj 2022. Den således forhøjede sats anvendes på hele forsinkelsesperioden, jf. stk. 1.«

6) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Medlemsstaterne fritages ligeledes for forpligtelsen til at overdrage de beløb, der svarer til de fordringer, som er fastlagt i henhold til artikel 2, til Kommissionen, hvis de godtgør, at en fejl begået af medlemsstaten efter disse fordringers fastlæggelse, såsom fejl, der har ført til en forsinket bogføring i det særskilte regnskab, ikke havde nogen indflydelse på uinddriveligheden af beløbet svarende til fordringer i henhold til artikel 2.«

b) Stk. 2, femte afsnit, affattes således:

»Ved betaling i rater regnes femårsperioden senest fra den sidste faktiske betaling, forudsat at denne ikke bringer saldoen ned på nul.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Inden for en frist på tre måneder regnet fra modtagelsen af den i stk. 3 omhandlede meddelelse fremsender Kommissionen sine bemærkninger til den pågældende medlemsstat. Kommissionen kan forlænge denne frist én gang med yderligere tre måneder og underrette den pågældende medlemsstat herom.

Kommissionen kan anmode om supplerende oplysninger. I så fald løber den frist, der er fastsat i første afsnit, fra datoen for modtagelse af de supplerende oplysninger, der er anmodet om. Den pågældende medlemsstat tilvejebringer de supplerende oplysninger inden for tre måneder. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat forlænges denne frist én gang med yderligere tre måneder.

Hvis medlemsstaten ikke kan fremlægge supplerende oplysninger, som Kommissionen har anmodet om, kan den give Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen meddeler så sine endelige bemærkninger inden for tre måneder fra datoen for modtagelse af denne meddelelse på grundlag af de foreliggende oplysninger. Kommissionen kan forlænge denne frist én gang med yderligere tre måneder og underretter den pågældende medlemsstat herom.«

d) Følgende tilføjes:

»5. Hvis medlemsstaten og Kommissionen ikke kan nå til enighed om begrundelsen, jf. stk. 2, kan medlemsstaten anmode Kommissionen om at tage sine bemærkninger op til fornyet overvejelse i overensstemmelse med artikel 13b.«

7) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL IIIa

BETALING UNDER FORBEHOLD OG REVISION

Artikel 13a

Betaling under forbehold

1. I tilfælde af uenighed mellem en medlemsstat og Kommissionen vedrørende traditionelle egne indtægter, der skal betales til Unionens budget, eller momsbeløb, som er omfattet af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra c), kan medlemsstaten i forbindelse med betalingen af det anfægtede beløb tage forbehold med hensyn til Kommissionens holdning.

Medlemsstaterne fremlægger oplysninger om disse forbehold for så vidt angår beløbene vedrørende traditionelle egne indtægter sammen med deres månedlige regnskabsopgørelse, jf. artikel 6, stk. 4, og for så vidt angår beløbene vedrørende egne indtægter fra moms sammen med deres oversigt, jf. artikel 10b, stk. 1. Medlemsstaterne giver hurtigst muligt Kommissionen meddelelse om ophævelse af forbehold.

2. Hvis en uenighed, jf. stk. 1, løses til fordel for medlemsstaten, bemyndiger Kommissionen den pågældende medlemsstat til at fradrage det betalte beløb i dens næste betaling eller betalinger af egne indtægter.

3. Krediteringen på kontoen i henhold til artikel 9 af den betaling, der er omfattet af forbeholdet, afbryder den periode, for hvilken der påløber renter, jf. artikel 12.

4. Senest ved udgangen af september hvert år forelægger Kommissionen en årlig orienterende note med en oversigt over det samlede beløb, der er betalt under forbehold, og det samlede beløb for forbehold, der er ophævet i løbet af det foregående år.

Artikel 13b

Revision

1. I tilfælde af uenighed mellem en medlemsstat og Kommissionen vedrørende traditionelle egne indtægter, der skal betales til Unionens budget, kan medlemsstaten anmode Kommissionen om at tage sin vurdering op til fornyet overvejelse inden for seks måneder efter modtagelsen. En sådan anmodning skal angive en begrundelse for, at der anmodes om revision, og omfatte den dokumentation og de bilag, som den bygger på. Anmodningen og den efterfølgende procedure ændrer ikke medlemsstaternes forpligtelse til at overdrage egne indtægter, der skal betales til Unionens budget.

2. Inden for en frist på tre måneder regnet fra modtagelsen af en anmodning som omhandlet i stk. 1 meddeler Kommissionen sine bemærkninger vedrørende begrundelsen som angivet i anmodningen til den pågældende medlemsstat. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist én gang med yderligere tre måneder og underrette den pågældende medlemsstat herom.

3. Hvis Kommissionen finder det nødvendigt at anmode om supplerende oplysninger, løber fristen omhandlet i stk. 2 fra datoen for modtagelse af de supplerende oplysninger, der er anmodet om. Den pågældende medlemsstat tilvejebringer de supplerende oplysninger inden for tre måneder regnet fra modtagelsen af Kommissionens anmodning om supplerende oplysninger. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat forlænger Kommissionen denne frist én gang med yderligere tre måneder.

4. Hvis medlemsstaten ikke kan fremlægge yderligere oplysninger, kan den give Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen meddeler så sine bemærkninger på grundlag af de foreliggende oplysninger. Fristen omhandlet i stk. 2 løber i så fald fra datoen for modtagelse af denne meddelelse.

5. Revisionsproceduren afsluttes senest to år efter, at medlemsstaten har sendt sin anmodning om revision, jf. stk. 1.

6. En medlemsstat kan én gang om året anmode om et møde på højt plan med Kommissionen for at drøfte status for sager, der er eller har været genstand for revisionsproceduren, og for at gennemgå dem med henblik på at genoverveje de respektive holdninger og forsøge at nå til enighed.

7. Som led i en eventuel revision af denne forordning eller senest ved udgangen af 2026 foretager Kommissionen en vurdering af, hvordan den i denne artikel omhandlede revisionsprocedure fungerer. Denne vurdering skal omfatte høringer af medlemsstaterne og tage deres resultater og holdninger i betragtning. Kommissionen forelægger, hvis det er relevant, forslag med henblik på at forbedre revisionsprocedurens funktion.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. april 2022.

På Rådets vegne
B. LE MAIRE
Formand